

ali celo uredniku, jih je Metelko dobrohotno sprejemal in vzel rimane plodove njih duha in srca na kritično rešeto z isto resnostjo, kakor je popravljajl sicer njih pismene naloge. Vsaki pesmi je pretipal vse ude in ji je prerahljal kosti, ne braneč se temeljitih amputacij, ki so šle včasih tako daleč, da ni ostalo skoro nič več od prvotnega originala. Črtal in popravljajl je Metelko toliko časa, da je zložil skoro sam novo pesem, in ko jo je tako očedil in ogladil, da ni imela nič nespodobnega več na sebi in je bila lepo oblečena ali vsaj pošteno zakrpana, jo je v svoj zvezek na čedno prepisal ter tako sprejel med izvoljenke svojega Parnasa.

En zanimiv zgled imam v rokah.

Metelko je v svojo zbirko spisal osem pesmi nekoga P. Našel se je list, na katerem je ta pesnik, podpisan s F. P., spisal sam svojo pesem in Metelko jo je popravljajl. Poslušajmo, kako jo je zakrožil F. P.

P o m l a d.

Poldnevnih krajov gork' véter popaha
Semlo progerniv'hi inég kaj škopni
Kmet jo s' veteljem na polje permaha
Spet obrač' svoj per drevesu rosi.

Solnze vífoko na nebu pergrevá
Protí sahodu vezh tak ne hití,
Slaviz v' selenimu germu prepéva
Sdavnaj she shkinkov'z sa babzo grizhi.

Sherjav se supet is Lafhkiga sdvigne
Lafšovza v' starimu gnesdu fedi
Urno jo sniza v' gojsde potégne
Poljki shkernanz pa fejati veli.

Kmezški mladenzh she sa zhedo prepeva
S verbe mushene pišhalke ravna
Kukovze petje na tanko prehteva
Gornik korajshno vinograd kopa.

Burja tekozhe vode vezh ne vstavlja
Bifro sdaj potok po kamnih shkrebľa
Vezh ne bo semla pod inégam smersvala
Saj od toplote sdaj shaba regla.

Tam vin'ka terta mladike poshene
Roshze dulhezhe semtertje zveto
Hribe doline selenje pogerne
Belo osal'ha se shlahtno drevo.

Sharki ogrevajo terde buzhelze
Mersle meglize ras-shene zephir
V polju škrajo se gorke rofize
Ejol vetrovam sapov'duje mir.

F. P.

S to pesmijo si je Metelko zelo glavo ubijal. Skoro nobene vrstice ni pustil pri miru, nekatere kitice je čisto prenaredil, črtal na tanko in na debelo, zapisal vrstico, jo zopet prečrtal in popravil, in ko je mislil, da je pesem dobra, jo je spisal v svoj zvezek tako:

P o m l a d.

Veter is Lafhkiga femkaj popaha,
Semljo pokriv'hi sneg mora škopnit'.
Kmet jo vetelo na polje permaha,
Gré ti obras sa drevétam potit.

Sonze vífoko na nebu pergrevá,
Protí sahodu prevezh ne hití,
Slaviz v' selenimu germu prepéva,
Shinkovz se shéni, sa babzo grizhi

Sherjav 's Samorkiga léši pobégne,
Lafšovze v' starimu gnesdu fede,
Vurno jo sniza v' gojsde potégne,
Poljki shkernanzi fejati velé.

Víede paštir se med v'jolize v' frédo,
S verbe mushéne pišhalke ravna,
Kukovze pétje prehtéva sa zhédo,
Gornik vetelo vinograd kopa.

Vezh ne bo burja po gorah divjala,
Slíshi se pótok po kamnju shkrebľat.
Vezh ne bo semlja pod inégam smersvala,
Shaba škobaza na šuho regľat.

Gore prihajajo vse she seléne,
Bélo osal'ha se vertno drevo.
Tam vin'ka terta mladike poshéne,
Semtertje roshze díhezhe zvetó.

Sonze omaja buzhelzi noshize,
Mersle meglize rasshéne Zefir.
V' polju škrajo se gorke rofize,
Ejol vetrovam vkasuje zdaj mir.

Tako je Metelko popravljajl pesmi, in potrpežljivi papir pričá, koliko truda je to stalo resnega jeziko-slovca. Omenjeni pesnik pa je bil najbrže Franc Pirc.

To in ono.

Naše slike. Ruski kmetje poslušajo carski manifest, ki odpravlja roboto. (Str. 197.) Ta slika ruskega slikarja Mjasojedova nas prestavlja za pol stoletja nazaj, ko je car Aleksander II. izdal manifest, ki je osvobodil ruskega kmeta najtršega jarma. Kmetom se zdi ta novica skoro neverjetna. V mnogostoletni sužnosti so skoro otopeli, in zdi se jim kot novica iz drugega sveta. Sami ne znajo čitati, mlad deček jim bere veselo oznanilo, da so osvobojeni. Nezaupno poslušajo, ne vedoč, kaj naj počnó s svojo svobodo, kajti dobili so premalo zemlje, da bi mogli na nji srečno živeti. To je velika nesreča ruske države. Danes pretresa vso Rusijo nezadovoljnost kmetov, ki hočejo več zemlje in ki zahtevajo, naj se velika posestva carjeva, velikih knezov in veleposestnikov razdelé, da se bodo mogli preživiti. — Iz Prage prinašamo danes dve sliki: Ena nam kaže veliko dvorano na

Hradčanih, v prestolnici češkega kralja, druga pa pogled s kraljevega gradu na mesto. Cesar Franc Jožef I. je bival prošli mesec v Pragi, kjer ga je češki narod sprejel z največjim navdušenjem. Madjari se hočejo odcepiti od naše države, in zato je veselo znamenje, da postaja vez med vladarjem in avstrijskimi narodi krepkejša in prísrčnejša. — Ocean (str. 288) je podoba v vatikanskem muzeju, o kateri govori g. dr. Lampe na str. 119., delo grškega umetnika, izkopano blizu Napolja. Glede Pompejev opozarjamo na sliko str. 179. in na sliki v „Dom in Svetu“ l. 1897. — Na Rumunskem so buknilo prošli mesec krvavi kmečki upori, ki imajo svoj izvor v krivični razdelitvi zemlje. Naša slika (str. 225.) nam kaže rumunsko narodno nošo.